

عنوان مقاله:

استفاده از مفهوم ردپای آب مجازی در تولیدات دامی برای حفاظت منابع آب

محل انتشار:

فصلنامه حفاظت منابع آب و خاک، دوره 8، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

احسان موحدنژاد - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد منابع آب، دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)، قزوین، ایران

هادی رضائی اعتدالی - هیات علمی گروه علوم و مهندسی آب دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

علیرضا شکوهی - عضو هیئت علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، دانشکده فنی و مهندسی، گروه مهندسی آب

خلاصه مقاله:

ردپای آب کشاورزی بیش از ۹۰ درصد از منابع آب شیرین کشور را شامل می شود که ۳۰ درصد آن به عنوان تغذیه برای دام مورد استفاده قرار می گیرد. صنعت دامداری یکی از صنعت های آب بر جهان و به خصوص در ایران محسوب می شود. در این تحقیق متوسط تغذیه گاو در سه استان تهران، البرز و قزوین برآورد و سپس با بکارگیری روش مکانن و هوکسترا ردپای آب مجازی محاسبه گردید. سپس با متوسط ردپای آب کشورهای جهان (هلند، آمریکا، روسیه، مکزیک، هند و متوسط جهان) مقایسه شده است. میزان ردپای آب مجازی به ترتیب در استان های تهران، البرز و قزوین برای تولید گوشت گاو برابر با ۴۹/۴۴، ۱۸/۴۵ و ۵۱/۴۵ مترمکعب در کیلوگرم و در تولید شیر نیز برابر با ۲۴/۲، ۲۵/۲ و ۴۳/۲ مترمکعب در لیتر برآورد گردید. این در حالی است که متوسط آب مورد نیاز برای تولید هر کیلوگرم گوشت گاو در سطح دنیا ۴/۱۵ مترمکعب بر کیلوگرم و برای هر لیتر شیر، ۱ مترمکعب بر لیتر گزارش شده است. نتایج کلی این مطالعه ردپای آب مجازی در تولیدات دام در ایران نسبت به متوسط جهانی بسیار بیشتر است. علت این امر در درجه اول بالا بودن ردپای آب مجازی در تولید علوفه حیوانات و در مرحله دوم ناشی از مدیریت ضعیف دامداری ها در ایران می باشد. پیشنهاد می شود با توجه به سهم بالای تغذیه در ردپای بالای گوشت گاو و شیر، یا ردپای آب در تولید علوفه داخلی کاهش یابد یا سهم قابل توجهی از علوفه مصرفی از طریق واردات تامین شود.

کلمات کلیدی:

تجارت آب مجازی، شیر، گوشت گاو، مدیریت منابع آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1297361>

